

SINITAIVAS

NR 02/2026

ITÄVALLAN SUOMALAISEN EVANKELIS-
LUTERILAISEN SEURAKUNNAN LEHTI

LEHDESSÄ MUKANA WIENIN
SUOMI-YHTEISÖJÄ

SINITAIVAS SYYSKUU - MARRASKUU 2026

IMPRESSUM

Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan julkaisu. Lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa.

TOIMITUS

Päätoimittaja: Ella-Maria Boba
Taitto ja ulkoasu: Meri Hakaoja

JAKELU

Lehti jaetaan Itävallan suomalaisen seurakunnan jakelulistan mukaan. Listalle voivat antaa nimensä ja osoitteensa kaikki yhteisestä suomalaisesta toiminnasta kiinnostuneet.

Seuraava numero ilmestyy viikolla 48.
Jutut ja ilmoitukset toimitukseen viimeistään 02.11.2026 mennessä.

YHTEYSTIEDOT

Ella-Maria Boba
Gentzgasse 10 / Altes Haus, 1180 Wien
puh: + 43 699 188 778 19
s-posti: finn.gemeinde@evang.at,
ella-maria.boba@evang.at
kotisivut: www.finngemeinde.at

KUVAT

Kansi: Pixabay.com/lumix2004
Sivu 2: Pinterest
Sivu 8: Pixabay.com/Kriemer
Takakansi: Vecteezy.com/nuttawan-jayawan

Tykkää meistä facebookissa!

Ryhmän nimi „Itävallan suomalainen evankelis-luterilainen seurakunta“

Iloitsemme lahjoituksista seurakunnalle!

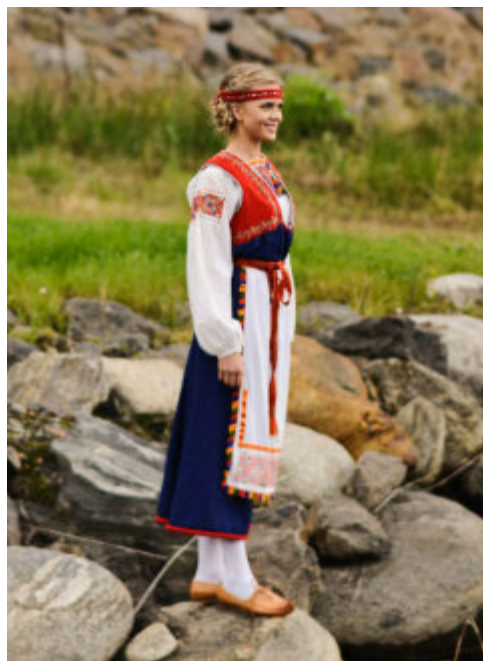
Tilitiedot:
Finnische Evangelische Gemeinde A.B.
IBAN: AT83 2011 1287 2259 0100
BIC: GIBAATWWXXX

PRINTED BY:

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3
Naisten tie papinvirkaan – 40 vuotta ”naispappeutta” Suomessa	4
Franciscus Assisilaisen (1182-1226) juhlavuosi	6
Seurakunnassa tapahtuu	8
Ajankohtaista seurakunnassa	10
Uskon perusteita etsimässä -ryhmä alkaen syyskuussa 2026	11
Lukusuosituksia: Orvokki Aution Valokuvavarkaat (1989)	12
ÖFG Wien	13
WIESO – Wienin suomalainen opiskelijayhdistys	14
Terveisiä Suomi-koululta	15
Kirjoitusretriitti	16

Pääkirjoitus

Arvokas kulttuuriperimämme

Minulla oli ollut jo pitkään haaveena osallistua Kaustisen kansanmusiikkijuhlille. Pohjanmaalle on kuitenkin pitkä matka Helsingistä ja festivaali osuu keskelle heinäkuuta, jolloin en yleensä ole vielä Suomessa, joten aina se on jäänyt kokematta. Tänä kesänä päätin kuitenkin suunnitella lomani siten, että varmasti pääsen Kaustiselle. Matkaseuraksi sain puhuttua molemmat siskoni.

Olen viime vuosina huomannut, että eri maiden kansallinen kulttuuri ja sen vaaliminen, esimerkiksi kansantanssin ja -musiikin sekä kuorolaulun muodossa, koskettaa minua. Jostain syvältä sisältäni nousee aivan omanlaisensa – kaipauksen täyttämä – tunne pintaan, niin että kyyneleet ovat herkässä. En osaa itsellenikään selittää, mistä tämä johtuu. Helsinkiläisenä maakuntaperinteet ovat minulle vieraita, eivätkä ruotsinkieliseltä pohjanmaalta ja hämeestä tulevat vanhempani ole siirtäneet mitään erityistä kotaisuutensa liittyvää jälkipolvelleen.

Voisiko herkistyminen johtua siitä, että nykyään kovin marginaalissa oleva kansanperinne on katoavaa kulttuurista pääomaa, joka kuitenkin liittää meidät vahvasti juuriimme. Tunne, joka nousee esiin, on ikään kuin koti-ikävää sinne, mistä suomalainen identiteettimme on lähtöisin. Samalla se on sen suremista, että emme ymmärrä, mitä jätämme taaksemme ja mistä luovumme, kun emme itse enää pidä yllä suomalaisuuteen liittyviä tai sukumme perinteitä.

Satuin ostamaan itselleni viime syksynä kansallispuvun eräältä Salzburgissa asuvalta puolisuomalaiselta. Tämä *Tuuterin kansallispuku* oli kuulunut hänen äidilleen. Kun tutustuin sen historiaan, selvisi, että puvun esikuva on 1880-luvulla Inkerinmaalta, Tuutarin pitäjästä talletettu luterilaisen äyrmöistytön puku. Se on siis inkeriläistä eikä suomalaista perää, vaikka suomalaiset ovatkin ottaneet kauniisti kirjaillun puvun omakseen osaksi suomalaista kansallispukukulttuuria.

Inkerinsuomalaiset ja heidän asuttamansa seudut saatiin lähes katoamaan Stalinin vainojen

aikana, ja Inkerin kulttuuri on sen jälkeen isompien kulttuurien puristuksissa ja poliittisten päätösten seurauksena pirstaloitunut ja häivytetty. Se saa miettimään, miten oma tapamme toimia vaikuttaa siihen, mitä kulttuuristamme säilyy jälkipolville.

KUVA: Tatiana Weber

Mutta takaisin Kaustisiin! Kansanmusiikkijuhla oli niin hyvätunnelmainen, monipuolinen ja koskettava kuin olin ajatellutkin. Itku tuli heti ensikättelyssä, kun päälavalla esiintyi 400 pelimannia, laulajaa ja tanssijaa omien alueidensa kansallispuvuissaan. Vaikka omistamani Tuuterin puku ei varsinaisesti liity juuriini, niin toivon, että pian löytyy sopiva tilaisuus, jonne voin pukea sen ylleni, ja näin arvostaa samalla yhtä kadotettua suomensukuista kulttuuria.

Myös kristillinen uskomme ja kulttuurimme on arvokas ja vaalittava asia. Tule käymään syyskauden alkaessa jumalanpalveluksissamme (marraskuussa on tarjolla esimerkiksi Kansanlaulukirkko, jossa tutut ja mukaansatempaavat kansanlaulujen sävelet on sovitettu osaksi liturgista kokonaisuutta) tai lähde etsimään vastauksia uskon ja elämän kysymyksiin syyskuussa alkavassa uudessa ryhmässämme ”Uskon perusteita etsimässä”.

Ylipäätään kannustan lähtemään rohkeasti mukaan tilaisuuksiimme. Herkästi sitä jää vain seurailemaan, että tarjolla olisi tuollaista ja tällaista, mutta lopulta jäädäänkin kotiin. Ota sisko, ystävä tai puoliso mukaan ja toteuta aikomuksesi! Seurakunta on paikka, jossa olemme samanaikaisesti niin elävän Jumalan etsijöitä kuin rakkaiden perinteiden säilöjiä.

Ella-Maria Boba

Naisten tie papinvirkaan – 40 vuotta ”naispappeutta” Suomessa

Papinvirka avautui naisille Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa neljäkymmentä vuotta sitten, kun kirkolliskokous hyväksyi naisten pappeuden istunnossaan 6. marraskuuta 1986 äänestystuloksella 87 puolesta - 21 vastaan. Naispappeudesta oli aikaisemmin äänestetty vuosina 1963 (55-45), 1976 (66-37) ja 1984 (70-30). Joka kerta yhteistä papinvirkaa tuettiin yli puolella äänistä, mutta vaadittava 3/4 määräenemmistö syntyi vasta vuonna 1986. Ensimmäiset naispuoliset papit vihittiin virkaansa puolitoista vuotta myöhemmin 6.3.1988, kun kirkkolain muutos tuli vuoden alusta voimaan – vihittävänä oli 94 naista!

Tie papinvirkaan vaati naisilta ja naispappeuden puoltajilta yli puolen vuosisadan valmistelutyön. Suomessa Wendla Ivaska suoritti ensimmäisenä naisena teologisen loppututkinnon vuonna 1913. Sukupuolensa vuoksi hän tarvitsi opintoihin erivapauden. Seuraavina vuosina muutamia muitakin naisia opiskeli teologisessa tiedekunnassa. Vuosisadan alkupuoliskolla naiset toivat uusia tuulia kirkon elämään ottamalla paikkansa luottamustehtävissä, opiskelemalla teologiaa ja pyrkimällä vähitellen työhön kirkkoon. Tuolloin naisteologeille itselleen näyttää olleen merkittävämpää löytää ensin tunnustettu ja mielekäs työ seurakunnissa kuin saada pappisvihkimys. Ensimmäinen pappisvihkimystä hakenut teologian maisteri oli Liisa Riippa-Alarakkola vuonna 1955.

Naiset saivat äänioikeuden kirkollisissa vaaleissa vuonna 1908. Heidän vaalikelpoisuutensa kirkollisiin luottamustoimiin tapahtui kuitenkin hitaasti ja vaihteittain kahdessa osassa: 1923 se annettiin muihin elimiin paitsi kirkolliskokoukseen, vaalikelpoisuus kirkolliskokousvaaleissa taas hyväksyttiin vasta vuonna 1933.

Naispappeudesta keskusteltiin kirkolliskokouksessa jo 1940-luvulla, mutta siitä äänestettiin ensimmäisen kerran vasta vuonna 1963. Esitys raukesi, mutta naiset saivat lohdutukseksi seurakuntalehtorin viran. Seurakunnissa työskente-

levien naisteologiien eli lehtorien määrä lisääntyi tämän jälkeen nopeasti, mutta tie pappeuteen pysyi kiinni.

Julkisuudessa naisteologiien asema oli paljon keskusteltu aihe 1950-luvulta lähtien. Sille antoi pontta naispappeuden hyväksyminen Ruotsissa vuonna 1958. Myös muutokset yhteiskunnassa vaikuttivat kehitykseen: 1960-luvun lopulla palveluelinkeinojen osuus lisääntyi ja naisia siirtyi yhä enemmän työelämään, jossa kuitenkin säilyi pitkään sukupuolen mukainen työnjako. Samanaikaisesti käytiin keskustelua kirkon asemasta ja tehtävästä suomalaisessa yhteiskunnassa. Niin sanottu uuskansankirkollisuus vahvistui sodan jälkeisinä vuosikymmeninä, ja sen piirissä tavoitteeksi tuli kirkko, joka hakeutuu lähelle jäseniään ja pyrkien palvelemaan kaikkia kirkollisesta aktiivisuudesta riippumatta. Se korosti yhteisöllisyyttä ja maallikoiden vastuuta. Tämä vaikutti naisten mahdollisuuksiin toimia kirkossa, jossa avautui uudenlaisia toimintamuotoja. Muutos veti työntekijöiksi yhä enemmän naisia ja naisteologeja.

Kirkko kamppaili 1960- ja 1970-luvuilla perinteen ja uudistusten jännitteessä. Pohdinta naisen asemasta kirkossa kärjistyi kysymykseksi naisten pappisvihkimyksestä, ja väittely siitä kietoutui yleisen ilmapiiriin muutoksiin yhteiskunnassa ja kirkossa. Oli odotettavissa, että paineita oli tulossa yhteiskunnan ja erityisesti naisjärjestöjen taholta. Pohjoismaissa päätään nostanut uusi naisliike tavoitteli uudistuksia yhteiskunnassa esittämällä muutosta miesten ja naisten rooleihin. Kirkossa oli uudistuksia haluvia, mutta myös niitä, jotka olivat varovaisia suhteessa ulkopuolisten tahojen esittämiin näkemyksiin. Monet vaalivat ensisijaisesti uskollisuutta perinteelle sekä siitä seuraavalle käytännölle myös virkakysymyksessä. Lisäksi naispappeuden välitön toteuttaminen epäilytti monia. Vaikka esitys raukesi vuoden 1976 kirkolliskokouksessa, siellä äänestettiin myös siitä, oliko sen mielestä naispap-

peus kirkkomme uskon ja opin kannalta mahdollinen. Tulos oli myönteinen äänin 70–33.

Naispappeus tuli 80-luvulla jälkipuoliskolla lopulta mahdolliseksi, koska vastustajien rintama oli hiljalleen harventunut ja kirkolliskokouksen naisedustajien määrä noussut. Hyväksymiseen vaikutti vahvasti muiden Pohjoismaiden esimerkki. Asian myönteiseen ratkaisemiseen loi merkitäviä paineita myös kysymys kirkon ulkoisesta imagosta. Kirkomme luonne ja sen aseman säilyttäminen kansankirkkona edellytti sen osoittamista, ettei se ollut taaksepäin katsova vanhoilinen laitos, vaan nykyaikaisen yhteiskunnan arvoja kunnioittava ja ne tosissaan ottava yhteisö.

Neljässä vuosikymmenessä paljon on muuttunut: vuonna 2026 virassa toimivista papeista yli puolet on naisia, ja naisista pappeina on tullut useimmille itsestään selvä asia. Irja Askola valittiin Suomen ensimmäiseksi naispiispaksi Helsingin hiipakuntaan vuonna 2010, kaksikymmentä vuotta sen jälkeen, kun piispan virka avattiin naisille vuonna 1990. Tällä hetkellä piispan tehtäviä hoitaa Suomessa parhaillaan kolme naista.

Voidaan kuitenkin kysyä, oliko muutos kohti sukupuolista tasa-arvoa kirkossa tarpeeksi perusteellinen, jos kirkon sisällä toimivien järjestöjen piirissä on edelleen erilaisia virkakäsityksiä, ja virkakäsityksen puitteissa mahdollista mitätöidä toisen pappeutta. Vuoden 1986 kirkolliskokouksessa hyväksyttiin nimittäin myös lausuma (ponsi), jonka mukaan naisten pappeutta vastustavilla oli edelleen mahdollisuus tulla vihityksi pappisvirkaan ja toimia kirkon tehtävissä. Tämän seurauksena joissain paikkakunnilla miespappi saattoi kieltäytyä toimimasta ehtoollisella yhdessä naispuolisen kollegan kanssa omaantuntoonsa vedoten. Korkeimman oikeuden vuoden 2001 päätöksen mukaan tällaiset papin sukupuoleen perustuneet työvuorojärjestelyt todettiin syrjiviksi. Sen jälkeen vuonna 2006 piispainkokous antoi selonteon, jossa edellytettiin papiksi vihityiltä yhteistyötä kollegojen kanssa sukupuolesta riippumatta.

Vuonna 2009 piispat ja kuuden kirkon piirissä toimivan järjestön johtajat esittivät yhteisen tahdonilmauksen siitä, miten herätysliikejärjestöt erilai-

sista virkakäsityksistään huolimatta voivat tukea paikallisseurakuntien työtä. Tässä tahdonilmauksessa sitouduttiin toimimaan “sen puolesta, ettei ketään kirkossa syrjitä hänen sukupuolensa, vakaumuksensa tai virkanäkemyksensä tähden”. Herätysliikejärjestöt myös sitoutuivat siihen, että yhteistyössä paikallisseurakuntien kanssa ne toimivat kirkkomme vuonna 1986 tekemän virkaratkaisun käytäntöjen mukaisesti. Viime vuosina naispappeutta vastustavan pienen joukon puheet ja asenteet ovat kuitenkin koventuneet uudelleen.

Arkkipiispa Tapio Luoman mukaan juuri nyt herätysliikkeiden piirissä näyttää olevan käynnissä virkateologisen linjan kiristyminen. Hän muistuttaa puheenvuorossaan 25.2.2026, että vuoden 1986 kirkolliskokouksen päätöksellä oli selkeät teologiset perusteet, jotka nojaavat luterilaiseen tunnustukseen. Sen mukaan kirkolla on vihkimysvirka, joka on Jumalan säätämä. Kysymys viran haltijan sukupuolesta sen sijaan ei kuulu Jumalan säätämykseen vaan inhimilliseen järjestykseen. Pappisviran keskeinen teologinen perusta on evankeliumin julistamisessa ja sakramenttien toimittaessa. Viran teologinen tarkastelu toisin sanoen siirtää katseen pois ihmisestä ja hänen piirteistään kohti Kristusta. Siksi myös ’naispappeus’ tai ’naispappi’ on terminä osin harhaanjohtava, sillä se sisältää ajatuksen sukupuoleen sidotusta virasta. Kyse on kuitenkin yhdestä, yhteisestä virasta, joka on avattu myös naisille. Kirkolliskokous toteaa selvästi: ”avatesaan pappisviran naisille kirkkomme ei muuta mitään perinteisestä virkakäsityksestään” (Kirkolliskokouspöytäkirja, 1986).

Ella-Maria Boba

Lähteet:

Väitöskirja ”Naiset ja Naisten puheet kirkolliskokouksen naispappeus keskusteluissa vuosina 1974–1987”, Seija Molina

40 vuotta yhteistä virkaa - virkakysymys tänään, Arkkipiispa Tapio Luoman puheenvuoro 25.2.2026, <https://www.arkkipiispa.fi/kirjoitukset/40-vuotta-yhteista-virkkaa-virkakysymys-tanaan/>

Naiset pappeina, <https://evl.fi/uutishuone/pinnalla-nyt/naiset-pappeina/>

Franciscus Assisilaisen (1182-1226) juhlavuosi

Pyhän Franciscus Assisilaisen kuolemasta tulee lokakuussa täyteen 800 vuotta. Hän kuoli 3.10.1226 Italian Assisissa, jossa oli myös syntynyt. Franciscus tuli tunnetuksi fransiskaanisen veljeskunnan perustajana, ja hän oli ensimmäisiä, jotka haastoivat uskomuksen siitä, että vaurauden tavoittelu on tie onnelliseen elämään.

Katolinen kirkko julisti Franciscuksen pyhimykseksi 1228. Pyhä Franciscus on mm. eläinten, ympäristön, yksin kuolevien, rauhan, perheiden sekä koko Italian suojeluspyhimys. Hänen perintönsä elää vahvana, minkä vuoksi Franciscuksen muistoa kunnioitetaan eri kirkkokunnissa, myös meidän luterilaisessa kirkossamme.

Franciscus Assisilainen syntyi nimellä Giovanni di Pietro di Bernardone ("Francesco" oli isän antama lempinimi) vauraan vaatekauppiaan pojaksi. Franciscuksen nuoruudessa oli kaikille tuttua ajattelemattomuutta, uhoa, valtaa, välinpitämättömyyttä ja lopulta tyhjiys. Sodassa naapurikaupunki Perugiaä vastaan Franciscus haavoitui ja joutui vangiksi. Vapauduttuaan noin vuoden mittaisesta vankeudesta hän sairasteli, mutta oli pian valmis toiseen taisteluun Apuliassa. Matka kuitenkin keskeytyi, kun hän näki unen, joka muutti hänen elämänsä suunnan. Unessa Jumala kehotti häntä palaamaan Assisiin ja luopumaan väkivallan tavoittelusta. Näky oli niin voimakas, että Franciscus totteli sitä heti. Pian hän koki toisenkin ilmestyksen, jonka aikana hänelle näytettiin ihmisen maallisen tavoittelun turhuus ja olemattomuus.

Franciscus alkoi viettää suuren osan ajastaan yksinäisillä paikoilla mietiskellen ja rukoillen. Hän sai sisäisen kutsun hoitaa leprasairaita. Aluksi hän käytti tähän perheensä omaisuutta: hän esimerkiksi myi luvatta isänsä vaatevaraston ja kunnosti rahoilla San Damianon raunioituneen kirkon. Uusi elämäntapa sai aikaan välirikon isän kanssa johtaen siihen, että Franciscus luopui asemastaan ja kaikesta omaisuudestaan päättäen elää vaatimatonta elämää kerjäläismunkkina.

Elämänsä loput kaksikymmentä vuotta hän eli iloisessa ja vapaaehtoisessa köyhyydessä.

Franciscus ei oikeastaan tehnyt käännöstyötä, vaan veti ihmisiä puoleensa karismallaan ja Hengen täyttämällä elämäntavallaan. Hän keräsi ympärilleen joukon seuraajia, joita alettiin kutsua vähäisiksi veljiksi (fratres minores), koska he sitoutuivat apostoliseen köyhyyteen tavoittelematta valtaa ja suuruutta. Vuonna 1209 Franciscus perusti fransiskaanien sääntökunnan, joka omistautui kuuliaisuuteen evankeliumille, hyväntekeväisyyteen, veljeyteen, sekä luonnon kunnioittamiseen. Vuonna 1217 veljiä oli jo 5 000. Fransiskaanien merkitys uskonnollisena yhteisönä alkoi pian tuntua koko Italiassa ja sen rajojen ulkopuolellakin. Nykyään fransiskaaninen perhe jakaantuu kolmeen pääsääntökuntaan: minoritteihin, nunnasääntökunta klarissoihin, sekä maallikkoliikkeeseen.

Franciscus Assisilaisen merkitys nykyihmiselle on hyvin ajankohtainen. Hänen elämänsä on koskettava esimerkki siitä, miten ihminen voi luopua vallan tavoittelusta ja tarpeettomasta yllellisyydestä ja ryhtyä auttamaan köyhiä. Franciscus haastaa meidät ajattelemaan, voisivatko omistamattomuus ja vaatimaton elämä olla tie ehjään ja lopulta rikkaampaan elämään.

Ajankohtaisuus liittyy myös maailman ympäristökriisiin. Franciscus saarnasi aikalaisilleen koetaan muuttaa heidän asenteensa luomakuntaa kohtaan myönteisemmäksi. Legendat kertovat myös Franciscuksen saarnoista linnuille ja eläimille. Hän ei kuitenkaan saarnannut linnuille siksi, että ne olivat lintuja, vaan siksi, että ihmiset eivät suostuneet kuuntelemaan. Saattaakseen kuulijansa häpeään hän kääntyi lintujen puoleen, jotka aina tottelevat Jumalaa. Voimme kysyä, onko meillä ilmastokriisin aikana varaa vieläkin jättää kuulematta Franciscuksen sanomaa.

Pyhän Franciscuksen muistopäivää vietetään 4. lokakuuta. Se on samalla Maailman eläinten päi-

Kuva: pixaby.com / inspirexpressmiami

vä, joka on levinnyt maailmanlaajuiseksi tapahtumaksi – silloin järjestetään mm. eläinten siunaustilaisuuksia. Harva tietää, että jouluseimet ja -näytelmät palautuvat myös Franciscukseen. Hän pisti pystyyn elävän seimen Grecciossa, niin että jouluyön messua seurasivat vierestä härkä ja aasi, ja syöttökaukalo sai toimia alttarina.

Ella-Maria Boba

Lähteet:

<https://fides.katolinen.fi/elaimet-luostarin-puutarhassa/>

<https://hyviautisia.wordpress.com/2016/06/06/pyha-franciscus-ja-assisin-henki/>

<https://fransiskaanimaallikot.blogspot.com/p/blog-page.html>

Lisää aiheesta:

- › *Franciscus ja minä – jumalan köyhän tarina* (2020). Piispa Jari Jolkkosen ja Satu Väättäisen dokumentin voi katsoa ilman tunnuksia Yle Areenassa.
- › Elokuva *Brother Sun, Sister Moon* (1972), Franco Zeffirelli

Aiheeseen liittyviä tapahtumia naapuriseurakunnissa:

- › 4.10.2026 klo 18 Ekumeeninen luomakunnan jumalanpalvelus ”Lebendiges Wasser” Ruotsalaisessa kirkossa (Gentzgasse 10, 1180 Wien)
- › 18.10.2026 klo 10 Eläinten ja ihmisten siunausjumalanpalvelus Luther-kirkossa (Martinsstrasse 23, 1180 Wien). Tuo siis lemmikkisi mukaan kirkkoon!

Seurakunnassa ja Suomi-yhteisöissä tapahtuu

TULEVIA JUMALANPALVELUKSIA

Perhemessu ja koulutielle / päiväkotiin siunaaminen + kirkkokahvit

Sunnuntaina 6.9.2026 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

Mikkelinpäivän ehtoollisjumalanpalvelus + kirkkokahvit

Sunnuntaina 4.10.2026 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Turun Mikaelinseurakunnan seurakuntaneuvosto vieraanamme.

Kansanlaulukirkko -perhemessu + kirkkokahvit

Sunnuntaina 8.11.2026 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

SÄÄNNÖLLINEN TOIMINTA GENTZGASSELLA

Ovet auki tiistaisin - huomaa vaihtelevat kellonajat!

8.9.	Taizé-rukous klo 18-18.30	3.11.	Taizé-rukous klo 18-18.30
8.9.	Hiljaisuuden jooga klo 19-20	3.11.	Hiljaisuuden jooga klo 19-20
15.9.	Raamattupiiri klo 10.30-12	10.11.	Vierasilta klo 18.30-20. Vieraana Tiina Wagner, joka kertoo, miten hänestä suomalaisena tuli katolilainen ja kirjastaan <i>Kaikki tiet vievät Roomaan</i> (2022)
22.9.	Uskon perusteita etsimässä -ryhmä klo 18.30-20.30 (ilmoittaudu mukaan)	17.11.	Raamattupiiri klo 10.30-12
29.9.	Päiväkahvit klo 14-15.30	24.11.	Leivontatalkoot joulumyyjäisiin klo 12-16
6.10.	Taizé-rukous klo 18-18.30	24.11.	Uskon perusteita etsimässä -ryhmä klo 18.30-20.30
6.10.	Hiljaisuuden jooga klo 19-20		
13.10.	Raamattupiiri klo 10.30-12		
20.10.	Uskon perusteita etsimässä -ryhmä klo 18.30-20.30		

Yhteiskristillinen raamattupiiri

Raamattupiiri kokoontuu seurakunnan omissa tiloissa Gentzgassella kerran kuussa tiistaisin klo 10.30-12. Ryhmä on avoin kaikille kiinnostuneille, eikä aikaisempaa kokemusta raamattupiiritoinnasta tarvita. Lähestymme Raamatun tekstejä, henkilöitä ja aiheita yhdessä pohdiskellen, joskus luovastikin. Aloitamme kahvihetkellä ja lopussa rukoilemme pyydettyjen aiheiden puolesta. Syksyn kokoontumiset: 15.9., 13.10., 17.11. ja 15.12.

Hiljaisuuden jooga

Kristillisessä Hiljaisuuden joogassa yhdistyvät lempeät liikkeet, hiljentyminen ja hoitava hengellisyys. Tämä jooga sopii kaikille ikään, kokemukseen ja tunnustukseen katsomatta.

Hiljaisuuden joogaa tarjotaan kerran kuussa tiistai-iltaisin klo 19-20 (huomaa uusi aika!) Ruotsalaisessa kirkossa: 8.9., 6.10., 3.11. ja 1.12.

Perusharjoitukseen (n. 60 min) tarvitset joustavat vaatteet, kevyen viltin/peitteen sekä oman jumppamaton. Seurakunnalla on pari ylimääräistä joogamattoa ja vilttiä lainaksi. Harjoitusta ohjaa pastori Ella Boba, joka on suorittanut kyseisen joogalajin ohjaajakoulutuksen.

Osallistumismaksu on 5€/kerta. Pyydämme ilmoittautumista.

Perhekerho

Avoim perhekerho kokoontuu torstaisin klo 9.30-11.30 Gentzgassella Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran leikkihuoneessa. Ohjelmassa vapaata leikkiä, yhdessä ruokailua/kahvittelua ja laululeikkejä. Mukaan voi tulla pitkin vuotta ilman ilmoittautumista. Perhekerho on maksuton. Tulevat perhekerhokerrat ovat: 10.9., 17.9., 24.9., 1.10., 8.10., 15.10., 22.10., 5.11., 12.11., 19.11. ja 26.11.

Muskari

Muskari tiistai-iltapäivisin klo 16.30-17.30 paikassa Gentzgasse 10, Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran tilat (ovikoodi lukee ikkunassa). Osallistuminen ei vaadi ennakkoilmoittautumista ja mukaan voi liittyä pitkin vuotta kertamaksulla. Muskarin kohderyhmänä ovat alle kouluikäiset lapset. Toiminta käynnistyy taas syyskuun alussa. Lisätietoja muskariope Piritta Monoselta osoitteesta: pirrethepianist@protonmail.com

Vapaamuotoinen suomenkielinen keskusteluryhmä

Elämässä on monia vaiheita. Suunnitelmat saattavat mennä toisin ja tulee esiin erilaisia kysymyksiä, joista puhuminen voi antaa sysäyksen uusiin mahdollisuuksiin. Kokoonnumme näissä merkeissä kerran kuussa perjantaisin klo 13-15 suomalaisen seurakunnan tiloissa (Gentzgasse 10, 1180 Wien) seuraavina päivinä: 11.9., 9.10. ja 20.11. Tule rohkeasti mukaan! Ryhmästä vastaa Marja-Leena Steinbru, diakonin koulutuksen saanut kirkkoraadin jäsen.

MUUTA

Skandinaavinen kirpputori ja kahvila

Lauantaina 26.9. klo 11-14 Gentzgassen sisäpihalla. Tule tutustumaan suomalaisten ja ruotsalaisten yksityisten myyjien pöytien tarjontaan. Myynnissä sekalaista tavaraa, mutta pohjoismaiset merkit ovat hyvin edustettuina. (Huom! säävaraus)

Leivontatalkoot joulumyyjäisiin

Leivontatalkoot tiistaina 24.11. Gentzgassella yläkerran tiloissa klo 12-16.

Tavoitteena leipoa 200 korvapuustia seurakunnan kahvilaan suomalaisiin joulumyyjäisiin. Etsimme muutenkin vapaaehtoisia leipomaan suolaista tai makeaa tarjoilupöytäämme. Leipomukset voi tuoda sunnuntaina suoraan kahvilaan klo 10.30 alkaen tai edellisellä viikolla seurakunnalle pakkaseen. Laita sähköpostia tai tekstiviesti, jossa kerrot mitä tuot mukanas. Auttamalla saat hyvän mielen ja samalla tuet suomenkielistä seurakuntatyötä Itävallassa.

SUOMI-YHTEISÖJEN TAPAHTUMIA

Wienin Itävalta-Suomi-yhdistys ÖFG tiedottaa

Pe 11.9.2026	Kantapöytä – Stammtisch
La 26.9.2026	Syysretki Liechtenstein Schloss Wilfersdorfiin
Lokakuu	Kantapöytä
Marraskuu	Hanhi-illallinen
Joulukuu	Itsenäisyyspäiväjuhla ja 17.12. glögi-ilta

Suomalainen kirjallisuuspiiri

Kirjallisuuspiiri kokoontuu kerran kuussa torstaisin seurakunnan tiloissa keskustelemaan kotimaisesta kirjallisuudesta. Halukkaat voivat esitellä lukemiaan kirjoja – esittelykerta sovitaan etukäteen. Syksyn ensimmäinen tapaaminen to 17.9. klo 18.30. Lisätietoja ja ilmoittautuminen Laura Homanille: laurahoman69@gmail.com

Wienin suomalaisen kouluyhdistyksen joulumyyjäiset

Aika: sunnuntai 29.11. klo 12-18

Paikka: Babenbergerhalle, Rathausplatz 25, 3400 Klosterneuburg

Perinteisiä suomalaisia ruokia ja herkkuja, suomalaista designia ja käsitöitä sekä joulupukin vierailu

Ajankohtaista seurakunnassa

Ilmoittautuminen rippikouluun 2027

Onko rippikoulun suorittaminen perheesi nuoren kohdalla ajankohtaista? Vuonna 2012 syntyneet nuoret osallistuvat Suomessa rippileireille vuoden 2027 kesänä eli sinä vuonna, kun täyttävät 15-vuotta. Ilmoittautuminen on jo monen järjestön ja seurakunnan kohdalla alkanut. Kannattaa siis pitää kiirettä, että saa paikan haluamalleen riparille.

Rippikoulun voi suorittaa myös omassa paikallisseurakunnassa Itävallassa sinä kouluvuonna, jona nuori täyttää 14-vuotta. Jos lapsesi ei ole paikallisseurakunnan jäsen, niin ole itse yhteydessä alueesi seurakuntaan heti syyslukukauden alkaessa. Rippikoulua käydään Itävallassa koko kouluvuoden 2026/27 ajan.

Lisätietoja rippikoulun ja siihen liittyvien etukäteistehtävien suorittamiseen liittyen voi kysyä pastoriilta. Myös yksityisrippikoulun järjestäminen on mahdollista Itävallan suomalaisen seurakunnan toimesta vuonna 2012 syntyneille tai sitä vanhemmille nuorille.

Varaa myyntipöytä kirpputorilta

Suomalainen ja ruotsalaisen seurakunta järjestävät yhteisvoimin kirpputorin lauantaina 26. syyskuuta klo 11-14 Gentzgassen sisäpihalla. Jos myyntipaikan saaminen kiinnostaa, ota yhteys pastoriin 18.9. mennessä. Pöytäpaikkoja on tarjolla yhteensä 6, pöytämaksu on 10 €. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: finn.gemeinde@evang.at.

Tulossa uudet kotisivut

Suomen ev.-lut. kirkon seurakuntien verkkosivualusta ”Lukkari”, jota mekin käytämme, uudistuu. Uudistushankkeessa Lukkarin viestinnällisiä ratkaisuja on kehitetty paremmin seurakuntien tarpeita vastaaviksi. Samalla tekninen alusta vaihtuu WordPressiin. Seurakuntamme kesätaun aikana on rakennettu uusia kotisivujamme, ja ne ovat näillä näkymin julkaisuvalmiit vuoden loppupuoliskolla. Tulossa on siis entistä näyttävämmät ja toimivammat sivut, joita kannataa käydä säännöllisesti katsomassa, niin tapahtumien kuin muunkin tarjonnan osalta. Osoite säilyy samana: www.finngemeinde.at

Työn alla podcast ”Alppipapit Pia ja Ella”

Yhdessä Sveitsin suomalaisten papin, Pia Repo-Leinen, kanssa olemme alkaneet suunnitella yhteistä podcastia, jossa kerromme ulkosuomalaisseurakuntiemme arjesta ja pohdimme työmaihimme liittyviä kulttuurieroja. Ensimmäinen jakso julkaistaan adventin aikaan. Pysy kuulolla!

Kyydillä kirkkoon

Jos et pysty enää liikkumaan itsenäisesti julkisilla liikennevälineillä, mutta haluaisit osallistua seurakuntamme tapahtumiin, yritämme mielellämme järjestää autokyydin kirkolle ja takaisin kotiin. Olemme löytäneet muutaman henkilön, jotka voivat tarpeen tullen auttaa. Ota yhteys varakuraattoriimme Marja-Leenaan (0650-7240250) tai pastoriin.

Uskon perusteita etsimässä -ryhmä alkaen syyskuussa 2026

Onko kirkossa tilaa minulle? Mikä mietityttää kristinuskossa? Löytyykö maailman mielettömyyteen mieltä? Mitä kysyn elämältä?

Tässä seurakuntamme uudessa ryhmässä keskustellaan ryhmäläisten esille nostamista uskon ja elämän kysymyksistä. Tarkoituksena on, että ryhmäläiset löytävät lähtökohtia oman uskonsa rakentamiseen. Ryhmä pohjautuu evankelisluterilaisen kirkon aikuisKatekumenaattiyöhön.

Ryhmän perusajatuksena on ihmisen hengellisen kyselyn kohtaaminen ja siihen vastaaminen. Toimintaperiaatteena on avoin ja rehellinen keskustelu, jossa jokaisen kysymykset ja ajatukset otetaan vakavasti. Painopiste on ryhmäläisten omassa pohdinnassa ja aiheet lähtevät liikkeelle ryhmäläisten kysymyksistä, joita peilataan kristillisen kirkon opetuksiin.

Ryhmän kausi kestää noin vuoden ajan kirkko-vuotta seuraten. Toiminta koostuu tapaamisista kerran kuussa tiistaisin syksyn 2026 ja kevään 2027 aikana, sekä seurakuntaelämään tutustumisesta osallistumalla neljään jumalanpalvelukseen. Osallistuminen edellyttää täten sitoutumista. Huom! Jos joku alla mainituista päivämääristä ei sovi, voidaan korvaamisesta sopia.

Kuva: pixabay.com / Pexels

Mukaan alkavaan ryhmään kutsutaan kaikkia, jotka haluavat tutustua kristinuskon keskeiseen sisältöön, kasvaa kristittyinä, löytää paikkansa seurakunnassa, (uudelleen)liittyä kirkkoon/ seurakuntaamme tai ovat muuten vain kiinnostuneita syventymään uskoon ja elämän merkitykseen.

Henkilöille, joilla rippikoulu on jäänyt käymättä tai joita ole kastettu, tämä ryhmä vastaa aikuisrippikoulua/kasteopetusta, joka huipentuu sitä toivoessa konfirmaatioon/kasteeseen (edellyttäen tapaamisiin sitoutumista).

Tapaamiset: Keskusteluja ja opetusta papin ja ryhmän kanssa.

- Tiistai 22.9. klo 18.30-20
- Tiistai 20.10. klo 18.30-20
- Tiistai 24.11. klo 18.30-20
- Tiistai 22.12. klo 18.30-20
- Tiistai 26.1. klo 18.30-20
- Tiistai 23.2. klo 18.30-20
- Tiistai 27.4. klo 18.30-20

Seurakuntaelämään tutustuminen: Osallistuminen seuraaviin jumalanpalveluksiin

- Sunnuntai 4.10.2026 klo 15
Tervetulon jumalanpalvelus
- Sunnuntai 7.2.2027 klo 15
Kutsun jumalanpalvelus
- Pyhän kasteen muistamisen jumalanpalvelus (mahdollinen kaste/konfirmaatio) ja Lähettämisen jumalanpalvelus yhteisesti sovittuina sunnuntaina huhti-kesäkuussa.

Ryhmän vetäjänä toimii pastori Ella Boba. Mikäli olet kiinnostunut ja pohdit osallistumista ryhmään tai yksityinen aikuisrippikoulun (16+) suorittaminen kiinnostaa, ota yhteyttä joko soittamalla tai sähköpostilla 20.9. mennessä.

Lukusuosituksia

Orvokki Aution Valokuvavarkaat (1989)

Vaikka en Itävallassa lähes koko ikäni asuneena tunne suomalaista kirjallisuutta kovin hyvin, on kuitenkin yksi kirjailija, josta erityisesti pidän: Orvokki Autio. Hän on kotoisin Pohjanmaalta ja vielä elossa. Aution pääteos, Pesärikko-trilogia, on sovitettu elokuvaksi ja tuotu myös näyttämölle.

Aution kirjallinen tyyli nojaa yksinkertaisiin ja selkeisiin lauseisiin. Silti se, mitä hän sanoo, ei ole yksinkertaista tai banaalia, päinvastoin. Hyvin usein hän kuvaa traagisia perheiden kohtaloita. Hänellä on myös erinomainen taito eläytyä kirjojensa henkilöihin. Miten hän osaa tehdä heistä niin aitoja! Kuten muut suuret mestarit, hän tuntee hahmonsia erittäin hyvin; heidän elämänsä, kohtalonsa ja kärsimyksensä, hän osaa kirjoittaa erittäin eläväisiä vuoropuheluja, joiden avulla henkilökuva muovautuu, ja hänen luomansa koh-
taukset ovat ymmärrettäviä ja konkreettisia.

Autio ei ole kokeellinen kirjailija; hänen tyylinsä on itse asiassa hyvin klassinen, melkein vanhan-aikainen; silti hänen tekstinsä ovat raikkaita ja lähes käsinkosketeltavia. Tyyli muistuttaa minua vanhoista kreikkalaisista tragedioista. Kun niitä lukee tai katsoo näyttämöllä, hämmästyty siitä, kuinka tuoreilta ne vielä tänäkin päivänä vaikuttavat, aivan kuin ne olisi kirjoitettu vastikään. Tämä johtuu siitä, että kreikkalaiset näytelmäkirjailijat osasivat kaivautua hyvin syvälle ihmisen sieluun. Tämä taito on myös Orvokki Autiolla. Siksi hänen teoksensa, vaikka ne sijoittuvat esimerkiksi 50- ja 70-luvuille, tuntuvat nykypäivältä.

Hyvä esimerkki tästä on hänen kirjansa *Valokuvavarkaat*. Siinä esiintyy opettaja nimeltä Siviä, jolla on kaksi tytärtä: toisen nimi on Ansa, toisen Anelma. Siviä suosii aina Ansa: Ansa on paras, kaunein ja ahkerin. Mitä Ansa tekeekin, se on aina oikein. Anelma puolestaan on taiteilija, jonka elämäntapa ei sovi äiti Siviälle. Siviä jopa häpeää myöntää, että tytär harrastaa taidetta: ”Kuka muka haluaisi ostaa sinun maalauksiasi?”, hän ivaa tyttärtään.

Tämä äiti-tytär-suhde on romaanin perusta. Vasta kirjan edetessä lukija saa tietää, että Siviä on leski. Hänellä oli mies, joka kuoli talvella humala-

päissään; ja myös sen vuoksi hän häpeää. Siviä on siis kokenut häpeän ja trauman, ja nyt on Anelman vuoro ”maksaa” äitinsä trauman seuraukset.

Autio kuvaa romaanissaan osuvasti, mitä tapahtuu, kun ihmiset eivät voi puhua avoimesti ja kun heidän on pakko vaieta. Siviä tekee kaikesta salaisuuden, koska hän on pelkuri; hän pelkää, mitä muut ihmiset saattaisivat ajatella. Mutta samaan aikaan hänellä ei ole rohkeutta olla oma itsensä, rohkeutta vapautua traumastaan. Valitettavasti hän antaa tyttäriensäkin tuntea tämän. Kun Ansa, lempitytär, löytää uuden miehen, Siviä häpeää myös häntä ja ajattelee: ”Onneksi uusi mies näyttää hyvin paljon edelliseltä. Silloin ihmiset eivät voi puhua pahaa!” Siviä elää jatkuvan paineen alla miehensä kuoleman varjossa. Hänellä on paine suoriutua hyvin, paine kasvattaa kunnollisia tyttäriä ja paine tehdä kaikki oikein. Tässä ilmapiirissä herkempi tytär, taiteilija Anelma, murtuu, kunnes hänen lopulta onnistuu rakentamaan itselleen oma elämä. Tukena hänellä on setänsä, joka antaa Anelmalle mahdollisuuden maalata ja ilmaista tunteitaan.

Autio todistaa tällä romaanillaan olevansa erinomainen ihmistuntija. Hän ei kuitenkaan tee sitä mahtipontisella tyyllillä, vaan kreikkalaisten näytelmäkirjailijoiden tavoin kuvaamalla elävästi hahmojensa mielten liikkeitä. Tämä tekee Autios-
ta mielestäni oikeutetusti suuren kirjailijan, joka on valitettavan vähän tunnettu Suomen ulkopuolella. Hänen teoksensa ovat – vaikka suurin osa niistä onkin julkaistu 1980-luvulla – kielellisesti ajankohtaisia ja tuoreita, sillä Aution kuvaamat inhimilliset ongelmat eivät koskaan vanhene.

Niinpä Aution teoksia lukiessa voi lukunautinnon lisäksi saada ohjausta myös omaan elämään. Se on mielestäni hyvän kirjallisen teoksen vaikutus. Suosittelen lukemaan jonkun hänen kirjoistaan, samalla oppien hahmojen virheistä, niin ettei itse toimisi yhtä pelkurimaisesti ja jäärapaisesti kuin esimerkiksi Siviä.

Simon Konttas

Itävalta-Suomi-seuran, Wienin ÖFG:n uusi johtokunta esittäytyy

Toinen päivä maaliskuuta 2026 ÖFG:lle valittiin uusi johtokunta. Muutos oli suuri, sillä lähes puolet johtokunnan väestä vaihtui. Uusi joukko tuo vääjäämättä myös uusia tuulia mukanaan. ÖFG:n tehtävä Itävallan ja Suomen välisen kulttuurisen kanssakäymisen sekä ystävyys- ja yhteistyösuhteiden luojana on meille ensisijaisen tärkeä. Haluamme toimia sillanrakentajana tutustuttamalla itävaltalaisia suomalaiseen kulttuuriin ja päinvastoin, sekä vaalia jo olemassa olevia ystävyys-suhteita.

Presidentiksi valittiin Mika Hammarberg (s. 1966), joka on ennen toiminut Finnchamin – suomalaisen kauppakamarin – presidenttinä. Stora Ensolla työskentelevä Mika on syntynyt Suomessa, mutta asunut lapsesta asti Itävallassa, ja asuu nyt vaimonsa ja kahden lapsensa kanssa Wiener Neustadtissa.

Pääsihteeriksi valittiin allekirjoittanut Laura Homan (s. 1969), joka puolestaan on toiminut aiemmin Wienin Suomalaisen Kouluyhdistyksen puheenjohtajana ja Itävallan suomalaisen seurakunnan kuraattorina. Olen asunut Wienissä vuodesta 1990 lähtien ja opetan työkseni suomen kieltä ja kulttuuria fennougristiikan laitoksella Wienin yliopistossa. Minulla on kolme aikuista lasta.

Varapresidentiksi valittiin suomalais-itävaltalainen Nina Pavek-Täubler (s. 1970), joka tuo mukanaan kokemusta kaupalliselta alalta ja arvokkaita suhteita. Lapsuutensa Suomessa viettänyt Nina on opiskellut Itävallassa ja asuu perheineen Wienissä.

Sihteerinä jatkaa Outi Pilzer-Lavikka (s. 1957), joka on asunut Itävallassa 1980-luvulta lähtien. Outi on ollut ÖFG:n johtokunnassa mukana jo pitemmän aikaa ja tuo mukanaan arvokasta tietoa ja kokemusta. Hän on kahden aikuisen tyttären äiti ja asuu Ebreichsdorfissa miehensä kanssa.

Hannele Pilzer (s. 1988) jatkaa rahastonhoitajana ja tuo sillä sektorilla kokemuksensa mukanaan. Hannele on suomalais-itävaltalainen ja hän asuu ja on työssä Wienissä.

Marianne Paroll (s. 1972) jatkaa johtokunnan jäsenenä. Marianne on asunut Itävallassa 90-luvulta lähtien ja hänellä on myös kaksi aikuista tytärtä. Työkseen hän myy suomalaista designia Itävaltaan.

Christian Brühne (s. 1976) seuraa johtokunnassa isänsä Dr. Haymo Brühnen jalanjäljissä. Wienissä asuvalla suomalais-itävaltalaisella Christianilla on myös paljon suhteita ja yhteyksiä etenkin kulttuurin alalla.

Niinikään suomalais-itävaltalainen Kirsti Zrunek (s. 1990) liittyi johtokuntaan nyt ja tuo mukanaan uutta verta ja nuoremman sukupolven näkökulmaa. Kirsti on psykologi ja asuu Wienissä.

Lisäksi johtokunnassa on suurlähetystön edustajana lähetystöneuvos Anna Salovaara ja WIESO:n edustajana Piia Rytönen.

Laura Homan

Yhteystiedot: office@ofg-wien.com

Kuvassa vasemmalta lukien: Christian Brühne, Kirsti Zrunek, Outi Pilzer-Lavikka, Laura Homan, Hannele Pilzer, Mika Hammarberg ja Marianne Paroll

WIESO – Wienin suomalainen opiskelijayhdistys

WIESO perustettiin vuonna 1979 tarkoituksenaan yhdistää ja tukea suomalaisia opiskelijoita Wienissä sekä toimia heidän virallisena edustajanaan Itävallassa. Yhdistys edistää suomalaista kulttuuria ja tukee itävaltalaisen ja suomalaisten välistä kulttuurivaihtoa, tarjoten suomalaisille opiskelijoille mahdollisuuksia tutustua paikallisiin tapoihin ja kulttuuriin.

Järjestämme perinteisiä suomalaisia juhlia, urheilutapahtumia, matkoja ja retkiä sekä kuukausittaisen Stammtisch-illan (Stammarit). Tavoitteenamme on myös ylläpitää yhteyksiä virallisiin suomalaisiin organisaatioihin, yrityksiin sekä muihin vastaaviin järjestöihin. Stammariden lisäksi vakiintuneita tapahtumia ovat muun muassa vuosittainen laskettelureissu ja vappujuhla ÖFG Wienin kanssa.

Pyrimme tarjoamaan palveluitamme kaikille Suomen ystäville – sinun ei siis tarvitse olla suomalainen tai virallinen opiskelija osallistuaksesi tapahtumiimme.

Hallituksen jäsenet kaudella 2025–2026 olivat Piia Rytönen, Jenni Hietala, Emmi Kauppinen, Helinä Poutamo, Pekka Riihonen ja Essi Törmänen. Kyseisen vuoden aikana järjestettiin perinteiset stammarit, pikkujoulut sekä vappujatkot. Kauden laskettelureissulla matkattiin Wagrainin maisemiin. Toukokuun yhteinen vaellusreissu huipentui mountain cartingiin Semmeringin maastossa. Erityisesti mainitsemisen arvoinen tapahtuma oli WIESO:n ja ÖFG:n yhteistyössä järjestämä juhannusjuhla, jossa Suomesta matkanneet tanssinopettajat Kaisla Tikkanen ja Milja Virtanen opettivat perinteisiä suomalaisia tanssityylejä illan aikana pidettyjen työpajojen merkeissä.

Ota yhdistyksemme kanavat seurantaan tai lähesty meitä sähköpostitse osoitteessa wieso.info@gmail.com.

WIESO:n vuosikokous pidetään elo–syyskuussa, minkä jälkeen uuden kauden tapahtumat ja niiden ajankohdat julkaistaan.

Piia Rytönen

Terveisiä Suomi-koululta

Wienin Suomi-koulun syyslukukausi alkaa 18.09.2026 Jesuitenwiesellä

Tervehdys Wienin Suomi-koululta! Viime lukuvuosi päättyi kesäkuussa Praterilla pidettyyn piknik-teemaiseen keväthuhlaan, jonne kokoon-tui noin sata Suomi-koulun jäsentä ja toimihenkilöä. Lapsille olimme järjestäneet monipuolista ohjelmaa, jonka aikana vanhemmat pääsivät juttelemaan keskenään ja nauttimaan buffet'n antimista - suomen kieli kuului Jesuitenwiesellä kausi ja sinivalkoiset liput lepattivat tuulussa. Saimme juhlittua, jaettua todistukset sekä päätettyä lukuvuoden nippanappa kuivin jaloin, tummanpuhuvat sadepilvet kun päättivät lopettaa juhlan hieman ennen aikojaan.

Uuden lukuvuoden aloitamme Wienin kolmannessa kaupunginosassa sijaitsevassa BORG3:n koulun tiloissa, paikka siis säilyy samana kuin viime lukuvuonna mutta uudet tuulet puhaltavat Suomi-koululla uuden teeman merkeissä. Viime vuonna lukuvuoden teemaksi valikoitui Muumit, tänä vuonna koulun arjessa pyörivät mukana suomalaiset juurekset! Luokkahuoneissa tullaan siis näkemään varmaankin porkkanoita, lanttuja, nauriita ja pottuja! Juuresteema johdattaa meidät samalla suomalaisen syksyn ja elonkorjuun tunnelmiin. Lukuvuoden aikana tutustumme suomalaisiin syksyn antimisiin ja pääsemme myös puuhailemaan niiden parissa itse – luvassa saattaa olla vaikka koululaisten valmistamaa hilloa tai muita sadonkorjuun herkkuja.

Koulu alkaa perjantaina 18.09.2026 ja kaikki syyskuun koulukerrat pidämme Praterin puisto-alueella Jesuitenwiesellä. Lokakuussa siirrymme ns. puistokoulusta sisätiloihin BORG3:lle. Mukaan Suomi-koulun toimintaan kerkeää vielä ilmoittautua kotisivujemme www.suomikoulu.at kautta, mukaan voi ilmoittautua myös tutustumiskäynnille, jos Suomi-kouluun liittyminen vielä mietityttää. Kotisivuiltamme löytyy myös muuta tärkeää tietoa koulumme toiminnasta, opetuksesta sekä tapahtumista.

Tapahtumista puheen ollen, ensimmäisenä adventtisunnuntaina 29.11. järjestämme perinteisen joulubasaarin Klosterneuburgin Babenbergerhallella! Joulubasaarin avulla keräämme varoja koulun toiminnan mahdollistamiseksi ja toivotamme teidät kaikki lämpimästi tervetulleeksi joulubasaarille jouluostoksille sekä viihtymään ja nauttimaan iloisesta, jouluisesta tunnelmasta kello 12.00-18.00!

Basaarilta voi ostaa suomalaisia herkkuja kuten Fazerin suklaata, salmiakkia, lakritsaa, irtokarkkia sekä puurohiutaleita, lakkahilloa, siirappia sekä tietenkin ruisleipää! Myyntiin tulee myös tuttuun tapaan suomalaista käsityötä, Muumituotteita, suomalaista designia kodin sisustukseen, leluja lapsille, vaatteita, kangaskasseja sekä tietenkin mäntysuopaa ja jokavuotista hitti-tuotetta *Erittäin hienoa suomalaista shampoota* ja paljon muuta.

Basaarilla voi nauttia myös perinteisistä suomalaisista ruuista; myynnissä tulee olemaan ainakin hernekeittoa, lihipiirakkaa sekä riisipuuroa ja pannukakkua. Lisäksi seurakunnan basaarilla pitämässä kahvilassa voi käydä nauttimassa jälkiruokakahvit korvapuustin kera. Myös WIESO (Wienin suomalaiset opiskelijat) ja ÖFG Wien (Itävalta-Suomi-yhdistys) ovat paikalla basaarilla omien myynti- sekä infopisteiden kanssa, joissa heidän toimintaan voi käydä tutustumassa.

Näillä eväillä on hyvä lähteä uuteen lukuvuoteen ja syksyn sadonkorjuuseen! Toivotamme kaikille aurinkoista ja antoisaa syksyä – toivottavasti saamme yhdessä kerätä jälleen paljon mukavia muistoja ja hyvää satoa Suomi-koulun yhteiseen laariin.

Meri Hakaoja

KIRJOITUSRETRIITTI

Kirjoitusretriitti – sanojen, hiljaisuuden ja lempeän liikkeen äärellä

Tervetuloa päivän mittaiseen kirjoitusretriittiin, jossa pysähdymme sanojen ja oman elämän äärelle. Päivä tarjoaa aikaa kirjoittamiselle, rauhoittumiselle ja yhdessäololle turvallisessa ja kannattelevassa ilmapiirissä.

Päivän aikana teemme ohjattuja kirjoitusharjoituksia, joita tauottavat lempeät kehoa hoitavat liikkeet ja rentoutumisharjoitukset. Annamme tilaa keskustelulle, hiljaisuudelle ja omille ajatuksille. Kirjoittamisen ja liikkeen kautta tutkimme muun muassa elämänvaihteita, identiteettiä, kuulumisen kokemuksia ja sitä, mitä juuri nyt kannamme mukamme.

Päivä ei vaadi aiempaa kokemusta kirjoittamisesta. Tärkeintä on matalan kynnyksen osallistuminen, yhteisöllisyys ja mahdollisuus pysähtyä hetkeksi arjen keskellä.

Milloin:

lauantaina 19.9.2026, klo 10–16

Paikka:

Suomalaisen ja ruotsalaisen seurakunnan tilat, Gentzgasse 10, 1180 Wien

Hinta:

maksa mitä pystyt, suositus 30€. (Päivään sisältyy kevyt yhteinen lounas sekä kahvi ja tee.)

Mukaan:

mukavat vaatteet, vihko ja kynä sekä jumppamatto (seurakunnalla on ylimääräisiä mattoja, ilmoitathan tarpeesta) – muuten kaikki on sinua varten valmiina

Retriitti sopii sinulle, joka kaipaat luovuutta, hiljaisuutta, lempeää liikettä ja tilaa hengittää.

Ilmoittaudu mukaan viimeistään su 13.8. osoitteeseen finn.gemeinde@evang.at.

Paikkoja on rajoitetusti.

Lämpimästi tervetuloa!

Annika Schmidt, pappi ja kouluttaja &

Ella Boba, Itävallan suomalaisen seurakunnan pappi, Hiljaisuuden joogan ohjaaja

Tilaisuuden järjestäjä on Itävallan suomalainen seurakunta.

ITÄVALLAN SUOMALAINEN EVANKELIS-LUTERILAINEN SEURAKUNTA
FINNISCHE EVANGELISCHE GEMEINDE A.B. IN ÖSTERREICH

Gentzgasse 10/Altes Haus • 1180 Wien • E-Mail: finn.gemeinde@evang.at • www.finngemeinde.at